

De springer genom Europa

Bidrag från Rune Larsson
2009-05-24

De springer genom Europa

Igår lördag 23 maj var jag ute och tittade till löparna som springer loppet genom Europa, från Bari i Italien till Nordkap. Sträckan är sammanlagt 450 mil och den genomsnittliga dagsetappen är 7 mil. Fredagen 22 maj steg löparna iland i Göteborg och sprang en etapp till Sjövik. Igår sprang de från Sjövik till Kvänum.

Jag mötte dem med bilen söder om Gräfsnäs och följde dem till Essunga. Mest fokus lade jag på Mattias Bramstång och Andreas Falk, som ä de två enda svenska deltagarna. Andreas har haft problem med ett ben i några dagar när de sprang genom norra Tyskland, men nu kunde han löpa obehindrat. Nåväl, så obehindrat man nu kan springa efter 220 mil på en månad.

Jag sprang ensam tvärs över Amerika från San Diego till Sandy Hook vid Atlanten söder om New York City. Det var nästan precis 500 mil och min genomsnittliga etapplängd var 64 kilometer. Jag anser dock att min resa var lättare än den som deltagarna i loppet genom Europa får. Jag var turist. Om jag ville stanna och vila gjorde jag det. Löparna i tävlingen har ganska snäva maxtider på varje etapp och tar de för lång tid på sig på någon sträcka blir de uteslutna ur tävlingen. Den pressen slapp jag. Visserligen hade jag inga matkontroller och jag visste aldrig var jag skulle kunna sova nästa dag. Men jag ägde min tid och kunde bo i enkelrum på motell, medan tävlingslöparna oftast sover i gymnastikslar, korridorer och mindre ståndsmässiga ställen.

Nu drar de iväg till Kristinehamn, Lesjöfors, Mora och sedan vägen E45 till Karesuando och vidare mot Nordkap. Jag önskar dem lycka till.

Javisst ja, vilken tur att denna tävling inte fanns när jag var mitt uppe i min karriär som tävlingslöpare för 25 år sedan. Då hade jag aldrig kunnat motstå att vara med. Ett sådant lopp sliter ofattbart på kroppen och det är möjligt att jag aldrig hade fått tillbaka min löpförmåga fullt ut efteråt.